

1. [**SEKRETA** sb f

A sg sekretę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. sekret.

Modlitwa mszalna odmawiana przez kapłana po cichu po Ofiarowaniu: A całą noc z siostrami na modlitwie trwając/ y ráno nájáutrz ciáło y krew przenaświétfzá Páná nálzego przyimuiąc: práwie we Mízá przed połdnem gdy kápłan Sekretę mowił/ Pánu Bogu [św. Gertruda] duchá oddáłá. SkarŻyw 240.

LWil